

13 Ιανουαρίου 1822: Η γαλανόλευκη καθιερώνεται ως σύμβολο των επαναστατημένων Ελλήνων

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Η Α' Εθνοσυνέλευση της Επιδαύρου καθιερώνει τη [γαλανόλευκη](#) ως επίσημο σύμβολο του επαναστατημένου γένους των Ελλήνων

Στις **20 Δεκεμβρίου του 1821**, στο τέλος της χρονιάς που σηματοδότησε τον ξεσηκωμό και την ανεξαρτησία των Ελλήνων, ξεκίνησε στη σημερινή περιοχή της **Νέας Επιδαύρου Αργολίδας** η **Πρώτη Εθνική Εθνοσυνέλευση** ή **Α' Εθνοσυνέλευση Επιδαύρου**. Οι εργασίες της **Εθνοσυνέλευσης** που άνοιξε τον δρόμο για τη θεσμική συγκρότηση του ελληνικού κράτους, ολοκληρώθηκαν στις 15 Ιανουαρίου του 1822. Κατά τη διάρκεια αυτών, καθιερώθηκαν ο τύπος και τα χρώματα – κυανό και λευκό – της πρώτης ελληνικής σημαίας.

Συγκεκριμένα, το ημερολόγιο έγραφε **13 Ιανουαρίου 1922** όταν η **γαλανόλευκη** καθιερώθηκε ως επίσημο σύμβολο του επαναστατημένου γένους των Ελλήνων.

Στις 15 Μαρτίου του ίδιου έτους το **Εκτελεστικό Σώμα (Κυβέρνηση)**, που είχε αναλάβει την προσωρινή διοίκηση της Ελλάδας, όρισε με το Διάταγμα 540 τρεις τύπους σημαιών: μια σημαία ξηράς και δυο θαλάσσης, μια για το πολεμικό και μια για το εμπορικό ναυτικό. Η σημαία της ξηράς είχε σχήμα τετράγωνο, κυανό και έφερε έναν λευκό σταυρό που κάλυπτε όλη της την επιφάνεια. Οι σημαίες της θαλάσσης είχαν την ίδια μορφή που διαθέτει η σημερινή εθνική σημαία. Μοναδική διαφορά στη σημαία του εμπορικού ναυτικού ήταν η αντιστροφή των χρωμάτων (κυανό αντί λευκού) στη θέση του σταυρού. Η σημαία των εμπορικών πλοίων εξομοιώθηκε με εκείνη των πολεμικών το 1828, όταν αναγνωρίστηκε ότι τα εμπορικά πλοία είχαν λάβει μέρος στον αγώνα ως πολεμικά.

Η **εθνική σημαία της Ελλάδας** τροποποιήθηκε έκτοτε αρκετές φορές, κυρίως ως συνέπεια των πολιτειακών μεταβολών, χωρίς όμως να μεταβληθεί ριζικά. Το 1833 προστέθηκε στις σημαίες του στρατού ξηράς και του πολεμικού ναυτικού ο βαυαρικός θυρεός, ο οποίος διατηρήθηκε μέχρι την ανατροπή του **Όθωνα** τον Οκτώβριο του 1862. Με την άφιξη του **Γεωργίου Α'**, το 1863, περιελήφθη στις σημαίες των ανωτέρω σωμάτων το στέμμα το οποίο παρέμεινε μέχρι τη μεταπολίτευση του 1924. Από το 1864 η σημαία για τα τάγματα Πεζικού αποτελείτο από μεταξωτό ύφασμα που έφερε τριγύρω χρυσά κρόσσια και στο κέντρο του λευκού σταυρού την εικόνα του προστάτη της, **Αγίου Γεωργίου**.

Οι πολεμικές σημαίες που ισχύουν σήμερα είναι για το ναυτικό η εθνική σημαία, και για τον στρατό ξηράς και την πολεμική αεροπορία ο τύπος της ορθογώνιας κυανής με τον λευκό σταυρό που εκτείνεται μέχρι τις πλευρές της, χωρίζοντάς την σε τέσσερα ίσα τμήματα. Στο κέντρο του σταυρού, η σημαία του στρατού ξηράς φέρει την εικόνα του **Αγίου Γεωργίου**, η δε σημαία της αεροπορίας την εικόνα του **Αρχάγγελου Μιχαήλ**.